

Recull de Premsa

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

Taula de contingut

TOP 3 CLÀSSICA

Time Out Barcelona - 14/12/2017

3

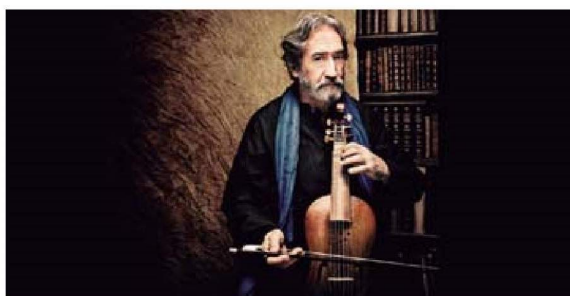
La cita dels antiavalots

El Periódico de Catalunya - Catalán - 13/12/2017

4

TOP 3 CLÀSSICA

Recitals, concerts, òpera... Una tria de la millor música clàssica de la setmana

MOLINA VISUALS

↑ El Messies

Aquests dies no falten oportunitats per gaudir de l'oratori més conegut de Händel. Al Palau, Jordi Savall el dirigirà per primer cop, amb les seves formacions: La Capella Reial de Catalunya, que s'ocuparà de les parts corals, i Le Concert des Nations, de les instrumentals.

→ Palau de la Música Catalana. M: Urquinaona. Dc. 20. 20.30 h. 20-125 €.

↑ Així parlà Zarathustra

L'OBC, dirigida pel titular Kazushi Ono, interpretarà la popular obra de Richard Strauss en un programa que compta com a atractiu afegit amb la presència del violinista alemany Frank Peter Zimmermann com a solista, que interpretarà obres de Bach i Schumann.

→ L'Auditori. M: Marina. Dv. 15, 20.30 h. Ds. 16, 19 h. Dg. 17, 11 h. 10-56 €.

↑ Banda Municipal de Barcelona

La Banda ofereix el seu concert de Nadal a la sala gran de L'Auditori. L'han titulat *Entre la terra i el cel*, inclourà obres de Haydn, Milhaud, Satoshi Yagisawa, Mahler i Prokófiev, i el dirigirà Jan Cober. La solista convidada serà la soprano catalana Elena Copons.

→ L'Auditori. M: Marina. Diumenge 17. 18 h. 12-16 €.

UNA TRAJECTÒRIA DE MIG SEGLE

La cita dels antiavalots

La revisió de velles fotos del festival indica que ha tingut un rumb com a mínim erràtic

CARLES COLS
BARCELONA

El Festival de la Infància ja té tants anys, 54, que la carpeta de l'arxiu d'EL PERIÓDICO de textos i fotos és una caixa, com si fos el cas de l'oli de colza, el segrest d'Olot, el saqueig del Palau de la Música o l'assumpte del vaixell *Prestige*. Una opció seria oferir un resum del que s'ha publicat, un retrat de l'evolució d'aquesta cita nascuda a l'equador del franquisme fins a la més colauista actualitat, però

sembla més emocionant ficar la mà a cegues a la caixa i treure un sobre amb fotos, en aquest cas de les edicions entre 1980 i 1984, on apareixen els que ronden els 40 avui, gent predisposada en alguns casos a dirigir un país, quan devien tenir uns 10 anys i en les seves visites al saló podien testar professions amb futur. Per exemple, policia antiavalots.

Així és. En la primera de les imatges un nen subjecta amb la mà un d'aquells escuts de la Policia Nacional que eren tan polivalents, ja que

servien per protegir-se de les pedrades en formació de tortuga, a l'estil legió romana, per donar unes bones empentes a la multitud i, arribat el cas, per repartir llenya. Al seu costat, una nena es col·loca una màscara antigàs. L'escena la contempla amb gust Marta Ferrusola, sota la presidència de la qual es va celebrar durant anys el Saló de la Infància.

Estètica guerracivilista

Més fotos. Dos nens amb casc i el fusell Cetme en una trinxera d'estètica guerracivilista. La següent. Quatre nens ja més grandets esperen que un cinquè els deixi apuntar a ells amb la metralladora del que sembla un tanc. Una altra foto. Un nen judoka li practica una humiliant clau al seu rival, una altra vegada sota la mirada afable de Ferrusola. Vaja, que els senyals que a la primera dama de Catalunya no se l'havia de perdre de vista eren allà, a la vista de tothom, i ningú se'n va adonar.

Tampoc cal menysprear l'escena d'aquells dos nens a qui un pa-

En imatges històriques dels 80 apareixen nens amb cascos i fusells

El problema de fons és que la cita la munten adults sense preguntar als nens

rell de policies passen a cavall. Els animals, en aquest cas, eren tan polivalents com els escuts, ja que si era necessari s'anava amb ells a reprimir protestes, com si els gairebé 100 anys transcorreguts des que Ramon Casas va pintar *La càrrega* fossin en va.

Hi ha més fotos. Nens bombers, no només perquè es posin el casc, sinó perquè apaguen un foc que riute'n tu de Steve McQueen en la seva lluita contra el colós en flames. Nens aviadors de combat. Nens escaladors. A la majoria, cal acceptar-ho, se'ls veu tan contents com a aquells altres d'una altra fotografia que tenen la seva primera festa de l'espuma, més decent, això sí, que algunes de les que anys després se celebrarien de nit en discoteques de la ciutat i la costa.

Això que se'ls veu contents deu semblar una apreciació subjectiva. D'acord. ¿Contents comparat amb què? Doncs en aquesta caixa de les fotos no hi ha, a simple vista, passant fulls com cartes d'una baralla, cap púber amb brillantor als ulls en

aquell instant en què recicla vidre, cartró i plàstic, cada residu al seu corresponent contenidor. Són nens, icarai!.

Aquest any, el Festival de la Infància també recicla, tant que fins i tot canvia de nom. La Ciutat dels Somnis, passa a dir-se. És un nom que (els que rondan els 40, a qui van dedicades aquestes línies, ho entendran) és molt poc *goonies*. Potser el problema de fons ha sigut sempre que el festival l'organitzen adults (la qual cosa és fins a cert punt natural), però sense preguntar als nens. Així ja va ser des de la seva gènesi.

Això va ser el 1963. Amb motiu del Nadal, Ràdio Nacional d'Espanya va organitzar una campanya benèfica, fet que tindria gràcia si fos berlanguà, però no, perquè el propòsit era, segons el NO-DO, «**portar l'alegria als nens dels suburbis**» amb la recollida de joguines i aliments. Com a *Plácido* però sense un pobre a la taula. Des d'aleshores, desenes de milers de nens han passat per aquí. Alguns, ja ho hem dit, fins i tot són candidats electorals. ≡

Canal 33 – El 33 recomana

11 de desembre de 2017

Emissió de la peça que recomana ***El Messies*** dirigit per **Jordi Savall** al Palau de la Música Catalana, el 20 de desembre (Palau Bach).

Enllaços:

<http://www.ccma.cat/tv3/33-recomana/>

<http://www.ccma.cat/tv3/alacarta/33-recomana/el-messies-de-handel-per-jordi-savall-palau-de-la-musica-barcelona-201217/video/5707536/>

TELEVISIÓ 3 RÀDIO CATALUNYA RÀDIO NOTÍCIES ESPORTS CULTURA EL TEMPS DIRECTES A LA CARTA CCMA

33R
TRENTA-TRES-RECOMANA
33 recomana

Programa Equip

El Messies de Händel. Per Jordi Savall. Palau de la Música. Barcelona. 20/12/17

08/12/2017

Recull de premsa...pdf

Tuits de @33Recomana

33 recomana
@33Recomana

Conferència L'art modern i Sumer (I): les estàtues ens miren. Dia 14 desembre 19 h. a la @fundaciomiros. Sumer i el paradigma modern #ParadigmaSumer. Exposició fins el 21 de gener. bit.ly/2Anj1o4

33 recomana
@33Recomana

Mostra-ho tot

09:59
13/12/2017

REVISTA MUSICAL CATALANA

Concerts, Crítica

Guinovart en estat pur

Redacció on 11 desembre, 2017 / 0 comments

© Juanma Peláez

CONCERTS SIMFÒNICS AL PALAU. Orquestra Simfònica del Vallès. Albert Guinovart, piano. Ana San Martín i Toni Viñals, cantants. Dir.: James Ross. Programa: Obres de Frederick Loewe, Gershwin, Guinovart. **PALAU DE LA MÚSICA. 2 DE DESEMBRE DE 2017.**

Per Lluís Trullén

Albert Guinovart estrenava la seva residència al Palau amb un concert de la temporada de l'OSV. Músic polièdric (gran pianista, compositor i pedagog), aquesta temporada les seves actuacions s'esdevenen als tres grans escenaris de la ciutat (Liceu, Auditori, Palau), mostra del seu talent indiscutible i d'una popularitat que ja va revelar-se quan trenta anys enrere es va estrenar el seu musical *Mar i cel* i que s'ha mantingut intacta. El Palau presentava una magnífica entrada per poder apreciar el talent del Guinovart pianista i compositor, en un programa bastit en dues parts, la primera integrada per la suite de *My fair lady* de Frederick Loewe i el brillant *Concert per a piano en Fa* de George Gershwin. El celebradíssim musical de Loewe estrenat l'any 1956 i representat en més de dues mil ocasions a Broadway va ser portat vuit anys després al cinema per George Cukor i assolí vuit Oscars de l'Acadèmia. Melodies i ritmes expressats per l'OSV que, sota la batuta de James Ross, van sonar meravellosament, tot esdevenint un preàmbul esplèndid de la interpretació del brillant *Concert en Fa* de Gershwin. Com a pianista, Albert Guinovart sempre ha tingut predilecció per la música de Rachmàninov i Chopin, pel pianisme brillant que posi a prova el virtuosisme més exigent i que a més estigui acompanyat d'una forta càrrega melòdica romàntica. Música amb ritmes netament americans, amb l'expressivitat onírica pròpia d'un nocturn o amb el magnetisme representatiu de les melodies adients a un musical, el *Concert en Fa* de Gershwin es mostra com una música escaient a les qualitats interpretatives de Guinovart. Versió brillant i eloqüent, amb un pianisme dinàmic ple de virtuosisme i amb acurats diàlegs amb l'orquestra —molt ben conduïda per James Ross—, que ens feien apreciar novament aquest pianisme radiant i ple de sensibilitat que en tantes i tantes ocasions hem pogut escoltar a Guinovart.

© Juanma Peláez

El Guinovart pianista s'exposava, doncs, en tota la seva plenitud per donar pas, ja a la segona part, a una selecció de la música dels seus cèlebres musicals. Amb les veus d'Ana San Martín i Toni Viñals, i novament amb Guinovart al piano, les inconfusibles melodies del recentment guardonat amb sis Premis Butaca *Scaramouche*, però també d'altres musicals d'èxit, com *Gaudí*, *Flor de nit o Mar i cel*, repassaven passatges d'uns musicals que el compositor sempre ha creat essent fidel a un estil amb el qual assoleix una immensa popularitat. La seva aposta incondicional per les melodies de forta càrrega romàntica, el seu domini de la paleta orquestral, i l'expressivitat i capacitat comunicativa i encisadora marquen aquesta música que segueix gaudint d'una popularitat inqüestionable. Les seves melodies van ser esplèndidament cantades per la delicada veu d'Ana San Martín i per un apassionat Toni Viñals, ambdós sempre compromesos en els seus papers i fent del refinament expressiu el seu principal aspecte interpretatiu. I amb una OSV que va saber estar en el seu rol, creant colors i harmonies dins un entorn en què el piano de Guinovart i les dues veus poguessin deixar fluir el sentit melòdic de les composicions. En definitiva, un concert en què la faceta de compositor i pianista d'Albert Guinovart (protagonista i portada del número actual de la «Revista Musical Catalana», núm. 360) va brillar davant d'un públic entusiasta i fidel amb el seu estil inconfusible.

 [Like 5](#) [Tweet](#)

Revista Musical Catalana © 2013 All Rights Reserved

Outspoken theme by [Wpshower](#)